

Makale Article

Melih Babayığit

Genel Müdür
General Manager
CRAD-Çevre Risk Analiz
Denetim

KKDİK Yönetmeliği ve Kimyasal Güvenlik Değerlendirme Uzmanlığı KKDİK Regulation and Chemical Safety Assessment Specialist

TURKCHEM | Ocak / January - Şubat / February 2018

İletişimin dünya tarihinde hiç olmadığı kadar geliştiği, yaygınlaştığı ve hız aldığı günümüz dünyasında artık bir gelişmenin, bir haberin veya bir uygulamaya dair etkilerin dünya çapında yaygınlaşması çok kısa sürüyor. Bu sayede dünyanın her yerindeki yeni gelişmeleri takip edebiliyor ve yeni trendlerden haberdar olabiliyoruz. Bu şüphesiz ki endüstrileri de yakından ilgilendiriyor.

Yaşamakta olduğumuz dünyanın kaynaklarını hızla tüketiyor olduğumuz bir gerçek. Bu anlamda artık gerek kamu gerek özel sektör, adımlar atmak ve aksiyon almak gereğinin farkında. Girişimciler de pazarda uzun soluklu yer alabilmek için daha sürdürülebilir ürünlere yönelmek gerekliliğinin ayırdına varmış durumda. Kısaca bugün yeni bir buluşun ya da ürünün başarıya ulaşma şansı ancak sürdürülebilir, çevreye ve insana zararlılığı en aza indirgenmesi ile mümkün. Aksi takdirde ürün ne kadar kullanışlı ve cazip olsa bile uzun vadede başarı sağlaması ve yatırımcısına getiri sağlaması mümkün değil.

Otomotiv endüstrisini ele alalım mesela. Ne kadar ucuz, kullanışlı ya da konforlu olursa olsun bu saatten sonra fosil yakıt tüketen CO₂ salınımı yüksek bir aracı imal ederek uzun vadede başarı sağlamak mümkün değildir. Şüphesiz ki aynı örnek tüm endüstrilere uyarlanabilir. Bu perspektiften bakıldığında, daha az zararlı ve daha sürdürülebilir ürünlere yönelmek, ilk aşamada girişimin ve yatırımın maliyetini artırıyor gibi görünse de uzun vade ve sürdürülebilirliği açısından ele alındığında başarıya

In today's world, where the communication has been improved, accelerated and is more wide-spread than ever before, it takes a very short time for news or impacts of an implementation to be spread globally. This speed also allows us to follow new developments anywhere in the world.

It is a fact that we are rapidly consuming the resources of the world in which we live. In this sense, both the public and private sector are now aware of the need to act. A wide variety of entities are moving towards to sustainable products to be able to take a long-term presence in the market. Today, the chance of an invention or product achieving success depends on its being sustainable, along with a reduction in the hazards to humans and the environment. Otherwise, regardless how useful and attractive the product is, it is not possible to achieve long-term success in the marketplace.

Let's take the automotive industry as an example; today, it is obvious that you cannot expect success in the long run by producing a car with high CO₂ emissions that consumes fossil fuels, no matter how cheap, convenient or comfortable it is. The same example can be applied to virtually all industries. Looking from this perspective, even though it might be seen as costly to move to less harmful and sustainable products initially, they have more possibility to achieve success in the long run.

daha yakın olduğu görülecektir.

Kimya endüstrisi özelinde yaklaşıldığında geçmiş dönemlerde özellikle de sanayi devrimi ile birlikte hep hedefte yer almış bir endüstridir. Oysa unutulmamalıdır ki kimya endüstrisi olmaksızın günümüz koşullarında insan ve çevrenin refahını sağlamak mümkün değildir. Bitki koruma ürünlerinden dezenfektanlara, ilaç endüstrisinden gıdaya kimya ve kimyasal ürünler her yerde ve her alanda insana hizmet etmekte. O zaman yapmamız gereken gerek endüstriyel gerekse günlük yaşamda kimyasalları bilinçli kullanmak ve onların risklerini elimine edecek tedbirleri uygulamak olmalıdır. İktisadi anlamda başarı için de sürdürülebilir ve zararlılık açısından riskleri önenebilir, yönetilebilir ürünlere yönelmek gerekir.

1980'lerde başlayıp 2000'lerin başlarında hızlanan bir akım ile birlikte gerek Birleşmiş Milletler gerek de AB, Japonya ve ABD gibi gelişmiş ülkelerde kimyasallara dair verilerin derlenmesi, risklerinin tespiti ve bunların yönetilmesi adına bir takım mevzuatsal gelişmeler yaşanmaktadır. Bu gelişmeleri iki başlık altında ele alacak olursak bunlardan biri zararlılık iletişimi alanında diğeri de kimyasallara dair bilimsel verilerin derlenmesi alanında gerçekleşmiştir.

Zararlılık İletişimi

Kısaca değinecek olursak Birleşmiş Milletler öncülüğünde Kimyasallara dair zararlılığın ve bu zararlılığın gerçekleşmemesi için kullanıcılar tarafından alınması gereken önlemlerin iletişimi için GHS (Global Harmonize Sistem) kurgulanmıştır. Ülkemizde de SEA yönetmeliğinin 11 Aralık 2013 yılında yayımlanması ile GHS'i uygulayan ülkeler arasında yer almış ve global mevzuat ve rekabet açısından endüstrisini gelişmiş endüstri ülkeleri seviyesine taşımıştır. Maddeler için 1 Haziran 2015 karışımlar için ise 1 Haziran 2016 tarihi itibarı GHS uyumlu olan SEA sınıflandırmasına ve etiketlemesine geçilmiştir. Tabi ki bu geçiş endüstri için maddi külfet ve iş yükü getirmiş ve geçiş sürecinde zorluklar yaşatmıştır ancak spor yapan bir bedenin spor sonrası ağrıları gibi bu yük ve külfet atlatıldıktan sonra endüstrimiz gerek iç gerek dış piyasada zararlılık iletişimini geliştirmiş hem de rekabet gücünü artırmıştır.

Kimyasalların Kaydı Değerlendirilmesi İzni ve Kısıtlanması Yönetmeliği

Mevzuat alanında kimya endüstrisini ilgilendiren bir diğer gelişim de kimyasallara dair bilimsel verilerin derlenmesi sureti ile elde edilecek verilerin kimyasalların kullanımını ıslah amacı ile kullanılmasını öngören yönetmeliklerdir. İşin özü açısından yaklaşacak olursak esasen bu yönetmelikler kimyasalları kendilerini

When we examine the chemical industry, we see that it had been an industry always been on target in mean of sustainability and hazard, especially after the Industrial Revolution. It should not be forgotten, however, that without the chemical industry it is not possible to achieve prosperity for people and the environment in today's world. From plant protection products to disinfectants, from the pharmaceutical industry to food industry, chemical products are serving us everywhere. What we need to do, then, is to use the chemicals consciously, and to implement measures to eliminate their risks. Also, to gain economic success, it is necessary to focus on sustainable products whose risks can be eliminated and managed.

There are a number of legislative developments for the identification of hazards and management of risks, starting from 1980 and accelerating in the early 2000s by the Governmental bodies and other organizations such as the United Nations (UN), the European Union (EU), and countries such as Japan and the United States. If we take these developments under two key headings, one of them would be the "Communication of Hazards" and the other would be the "Compilation of Scientific Data About the Chemicals".

Hazard Communication

In brief, the Globally Harmonized System of Classification and Labeling (GHS) has been established by the UN for the communication of hazards and the measures that should be taken by the users of chemical to mitigate these hazards. In Turkey, we have been among the countries that implemented GHS via the publication of "Maddelerin ve Karışımların Sınıflandırılması, Etiketlenmesi ve Ambalajlanması Hakkında Yönetmelik" (SEA) on December 11, 2013 which has brought the Turkish industry to the level of developed industrial countries in terms of legislation and competition.

Compliance with SEA classification and labelling, which is in alignment with GHS, has been obligatory for substances as of June 1, 2015 and June 1, 2016 for mixtures. Of course, this transition brought challenges, fiscal burdens and workload for industry. However, after this burden and challenges were overcome, like the post-activity pain of an exercise, the industry improved its capacity on hazard communication and enhanced its competitiveness both in domestic and foreign markets.

Regulation on Registration, Evaluation, Authorization and Restriction of Chemicals

Another legislative development related to the chemical industry is the regulation that requires the com-

Makale Article

izaha davet eden bir yaklaşımdır. Yani kimyasalların çevre ve insan sağlığı açısından töhmet altında kalmasındansa haklarındaki bilimsel verilerin derlenmesi, bu verilerin değerlendirilmesi sonucunda risklerinin nasıl ıslah edilebileceğinin tespiti, riskleri elimine edilemeyenlerin kullanımının izne bağlanması ya da kısıtlamaya tabi tutulması amaçlanmaktadır.

Şimdi gelelim bu yönetmeliklerin bizlere sağlayacağı faydalara: Bunları da bazı güncel ve yaşamsal örnekler kullanarak açıklamakta fayda görüyorum. Otomobiller, vazgeçemeyeceğimiz araçlarımız. Teknolojik gelişmeler ve yapılan yüksek kaliteli yollar ile her geçen gün daha hızlı ve daha konforlu yol almamızı sağlıyorlar. Ancak diğer bir yandan da hızlandıkça daha tehlikeli hale geliyorlar. Bunu kontrol altına almak için ise otomotiv endüstrisi her geçen gün yeni teknolojik gelişmeler ortaya koyuyor. Eskiden arabalarımızda yer almayan airbag, gergili aktif emniyet kemeri ve benzeri birçok donanım bizi daha da hızlanan araçlarımızla yaptığımız yolculuklarda güvende kalmamızı ve daha az zarar görmemizi sağlıyor. 70-80'lerde lüks bir opsiyon olan bu tür donanımlar ise artık bir aracı piyasaya sürebilmenin ön koşulu olmuştur. İşte bahsi geçen mevzuatlarda da durum böyledir.

Kimyasallardan vazgeçemeyeceğimize göre onların risklerini önce verileri derleyerek (Kayıt) tespit etmemiz (Değerleme) ve alınacak çeşitli önlemlerle, var ise bu zararlılıkları ıslah ve elimine etmemiz gerekmektedir. Eğer ki bu zararlılık her şeye rağmen bazı koşullarda ıslah edilemiyor ise bu koşullar için kullanımı kontrol altına almak (İzin) ya da bazı durumlar için de yasaklamak (Kısıtlama) durumundayız.

Gelişmiş ekonomilerde bu alanda 1960'lara dayanan mevzuat çalışmaları yaşanmış ve her takip eden dönemde sistemin daha da işlerlik kazanmasına yönelik geliştirmeler yapılmıştır. Son ve güncel olarak AB'de yayımlanan REACH mevzuatı bu konuda atılmış olan en kapsamlı adım olarak karşımıza çıkmış ve global bir etki yaratmıştır. REACH ve benzeri mevzuatlar anlamına gelen "REACH like regulations" kavramı altında birçok ülkede benzer mevzuatlar devreye girmiştir. ABD, Kanada, Çin, Malezya, Güney Kore, Tayland, Tayvan, Japonya ve Rusya bu alanda mevzuat yayımlayıp kimyasalları kontrol altına almayı hedefleyen ülkeler olarak sıralanabilir.

Türkiye Cumhuriyeti olarak Çevre ve Şehircilik Bakanlığı tarafından 23 Haziran 2017 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanan KKDİK (Kimyasalların Kaydı, Değerlendirmesi, İzin ve Kısıtlanması) Yönetmeliği ile yurdumuzda da bu konuya dair yasal gereklilikler ortaya konmuş oldu. Evet, endüstri için yeni bir külfet

pilation of the scientific data on chemical substances, to be used for the purpose of risk assessment, and the identification and implementation of the risk management measures. In other words, instead of blaming the chemicals as suspected inherently negative actors, it aims to compile scientific data about the chemicals and, by way of assessment of the compiled data, to identify how these risks can be eliminated. For the substances where the risks are uncontrollable, implementation of a limitation or ban may be considered

Now let's have a look to the potential benefits that these regulations will provide to us using some examples from daily life. Cars are vehicles that we can't live without. Thanks to technological developments and high-quality roads, we can reach to a destination faster and in greater comfort. On the other hand, however, cars become more dangerous as they accelerate. To manage this, the automotive industry is implementing new technologies day by day. The airbag, active safety belt systems and many other equipment secures us to stay safe despite the increasing speed of the cars. These types of equipment, which were a luxury option in the 1970's and 1980's, have now become standard for modern cars and a must to place a car on the market. The case and logic for the regulations are the same.

As we cannot give up using chemicals, the best and most logical way to manage them would be to compile the data about them first (REGISTRATION), to identify the hazards and risks (EVALUATION) and take relevant measures, if any, to control and eliminate these hazards and risks. If the risk of hazard cannot be managed in some circumstances (uses) despite every measure taken we than must control (AUTHORISATION) or prohibit its use (RESTRICTION) for some uses and/or conditions.

Legislative studies in developed countries have been carried out since 1960's, and improvements were adapted to make this type of system more functional since then. Finally, the EU's Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals (REACH) legislation has been the recent most comprehensive step in this regard, creating a global impact. Similar legislation has been introduced in many other countries under the concept of "REACH like regulations". The United States, Canada, China, Malaysia, South Korea, Thailand, Taiwan, Japan and Russia are countries publishing such regulations to control chemicals with the same perspective.

By publication of "Kimyasalların Kaydı, Değerlendirilmesi, İzin ve Kısıtlanması Hakkında Taslak Yönetme-

Makale Article

ve yük getireceği yadsınamaz bir gerçek ama getirecekleri, öğretecekleri açısından değerlendirildiğinde endüstrimiz için geliştirici olacağı ve rekabet gücünü artıracığı da bir gerçek.

Haydi birlikte uygulanmamış olduğunda getireceği sonuçları ve uygulanmasının getirecekleri hakkında biraz yoralım. Öncelikle birtakım kimyasallar için kısıtlama getirecekseniz bir hukuk devleti ve Dünya Ticaret Örgütü'nün bir üyesi ülke olarak bunun için nedenler ortaya koymamız gerekmektedir. Elinizde değerlendirmeye tabi tutacak veri mevcut değil ise neye dayanarak birtakım kimyasalların ülkemizde kendi halinde, karışım içerisinde veya bir eşyanın içerisinde pazara sürülmesini engelleyeceksiniz? Demek ki diğer ülkelerde kısıtlanmış olan kimyasalların satılabildiği bir çöplük pazar olmamak için bilimsel dayanağa ve bu dayanak için de KKDK in Kayıt dosyası adı verilen verilere ihtiyacımız var. Bu şekilde bu verilere dayalı olarak yetkili otoritelerin yapacağı değerlendirme sonrasında hem kimyasalların zararlılıkları ve kullanımını hakkında veri sahibi olabilecek hem de bu verilerin değerlendirilmesi yoluyla hangi kimyasalı kısıtlamamız veya kullanımını izne bağlı hale getirmemiz gerektiğini tespit edebilmiş olacağız.

Kimyasalların herhangi bir değerlemeye, veriye dayalı olarak kısıtlamaya tabi tutulmadığı mevzuat ortamında üretilen ürüne gerek iç gerekse global pazarda hangi tüketici ya da aracı güvenebilir ki Dolayısıyla mevzuatların uygulanması uzun vadede yurdumuz menşeli ürünlerin itibar yitirmeksizin tercih edilmesini ve sürdürülebilirliğini sağlayacaktır.

Yine aynı şekilde Ar-Ge açısından değerlendirilecek olursa, KKDK Mevzuatının getireceği hükümler açısından değerlendirildiğinde Ar-Ge faaliyetlerinin mevzuat anlamında sürdürülebilir ürünlere yönelmesi gereğini ortaya çıkaracaktır. Ar-Ge faaliyetleri doğrultusunda bir kimyasal ürün veya madde ortaya koymamız o madde ile ilgili zararlılık değerlemesini en başta ortaya koyma gereğini doğurur. Yoksa sonuçta yakın vadede kontrol altına alınamayan zararlılıkları nedeniyle kısa sürede kısıtlanabilecek bir maddenin keşfi için çok miktarda para ve işgücü kaybetmiş olursunuz.

KKDK Kapsamında Kimyasal Değerleme Uzmanı
KKDK Yönetmeliğinin endüstriyel hayata getirdiği yeni konsept ve yükümlülüklerden biri de Kimyasal Değerlendirme Uzmanı gerekliliği. Yönetmeliğin A.B. REACH mevzuatına kıyasla önemli farklarından biri olan Ek 18 Kimyasal Değerlendirme Uzmanlığı ve bu uzmanların eğitimi ve sınavına dair detaylar içeriyor.

lik" (KKDK) Regulation in the Official Gazette by the Ministry of Environment and Urbanisation on June 23, 2017 the legal requirements with respect to this issue has been set forth in Turkey. The regulation, will likely bring a new burden and challenge for the industry, but it also should be considered what it will teach to industry, and that it will cause an enhancing development to increase capacity and competitiveness.

Let's make a comparison between if KKDK had not been implemented and the cons of its implementation. First, as an authority, if you are going to impose restrictions on some chemicals, you need to put forward the reasons for this, as our country is a state of law and a member of the World Trade Organization. If there is no data to be evaluated in your hand, how can you legally restrict some chemicals from being placed on the market in a country? So, we need scientific evidence, which is called as Registration Dossier under the scope of KKDK, to prevent our country from becoming a market where chemicals restricted in other countries can be sold to. Based on this compiled data, we will be able to make an assessment about the hazards and uses of chemicals and determine which chemical should be subject to restrictions or which of the uses should be subject to Authorisation.

Which consumer or supplier would trust a product that is produced in a legislative environment where the chemicals are not subject to any evaluation, restriction based on scientific data? Therefore, the implementation of the legislation will ensure products of Turkish origin to continue their good reputation and remain the market sustainability.

Working on a chemical product with in the Research and Development (R&D) activities should lead the industry to assess the hazard and risk of the product at the first instance, so that you can prevent losing time & money for invention of a substance which may be restricted in a short term due to its risks not being controlled.

Chemical Assessment Specialist Under the Scope of KKDK

One of the new concepts and obligations that KKDK Regulation brought to industry is the requirement for a Chemical Assessment Specialist. One of the critical nuances of KKDK, compared to EU REACH Regulation, is Annex 18 of KKDK which gives details about the training requirements and examination of these experts.

Makale Article

Türk mevzuatlarının bu alanda geçmişten gelen bazı tecrübeler ile şekilleniyor olduğu düşüncesindeyim. Şöyle ki; sanayi kimyasallarının yönetimi üzerine ilk kapsamlı yönetmelik dönemin Çevre Bakanlığı tarafından 11 Temmuz 1993 tarih ve 21634 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe girmiş olan “Zararlı Kimyasal Madde ve Ürünlerinin Kontrolü Yönetmeliği”dir ve Güvenlik Bilgi Formlarının hazırlanmasına ve dağıtımına ilişkin usul ve esasları belirleyen ilk yönetmeliktir.

Bu yönetmeliğin uygulanmasına dair daha sonra 11 Mart 2002 tarihinde 21634 sayılı Resmi Gazete’de Güvenlik Bilgi Formlarının Düzenlenmesine İlişkin Usul ve Esaslar Tebliği yayımlanmıştır. Bu tebliğin 5. Maddesinde her ne kadar “Güvenlik Bilgi Formları güncelleme eğitimi de dahil olmak üzere, uygun eğitim almış profesyonel kişiler tarafından düzenlenir” diye belirtiliyor olsa da bu anlamda eğitim almış yeter personel sayısına ulaşılmaması otoriteyi bunu bir sınava tabi tutma zorunluluğu noktasına getirmiştir.

Bu süreci takiben 2008 yılında yayımlanan 27092 sayılı Tehlikeli Maddeler ve Müstahzarlara İlişkin Güvenlik Bilgi Formlarının Hazırlanması ve Dağıtılması Hakkında Yönetmelik kapsamında GBF hazırlayıcıların sınav ve sertifika sahibi olma zorunluluğu getirilmiştir. Her ne kadar yönetmelik eğitim konusunu bir şart olarak koşmamış olsa da sınavda başarılı olabilmek için adaylar eğitimlere katılmış, bu vesileyle de yurdumuzda bu alanda eğitilmiş kişi sayısında ve elde edilen bilgi seviyesinde kayda değer artış olmuştur.

Bu eğitim ve sınavların sektörün global rekabet açısından kat ettiği yolu sanırım benim gibi tüm endüstri üyeleri takdir edecektir. Zira bu sınav ve sertifikasyon gereği öncesinde, hele ki ihraç ürünler için yurt dışında itibar edilecek bir Etiket ve Güvenlik Bilgi Formu hazırlayacak kişi sayısı sektörün talebini karşılayamayacak seviyede idi. Her ne kadar bu hükmün devreye girdiği 2008 yılından itibaren sektöre yük getirmiş gibi görünse de bugün hem ihraç ettiğimiz kimyasalların Etiket ve GBF’lerinin hazırlanmasında hem de ithal ettiğimiz hammadde Etiket ve GBF’lerinin anlaşılır ve mevzuata uygun bir dil ile hazırlanıyor olmasında bu yönetmeliğin ve getirdiği sınav hükmünün yeri ve getirisi büyüktür. Amiyane tabiri ile öldürmeyen acının güçlendirdiği sözünde olduğu gibi bu tür yükümlülükler yurdumuz endüstrisinin rekabet gücünü ve global pazardaki imajını güçlendiren sonuçlar doğurmaktadır.

In my opinion Turkish legislation is being formed with some experience from the past; Namely, the first comprehensive regulation on the management of industrial chemicals - the “Regulation on the Control of Hazardous Chemical Substances and Products”, which was published in the Official Gazette dated July 11, 1993 No. 21634. That was the first regulation establishing the principles and procedures for the compilation and distribution of Safety Data Sheets (SDS).

Afterwards, for the purposes of implementing the provisions of this Regulation a communique titled “Procedures and Principles Regarding the Compilation of Safety Data Sheets” was published in the Official Gazette on March 11, 2002 No. 21634. Even though Article 5 of this communique states “Safety Data Sheets must be compiled by appropriately trained professionals, including refreshing trainings”, the Authority was not satisfied with the number of adequately trained personnel in this field, and decided to implement an examination scheme for these professionals.

Following these, the Regulation published in 2008 with No 27092 titled “Regulation on the Compilation and distribution of Safety Data Sheets for Hazardous Substances and Preparations” imposed the requirement of an exam, with a certificate granted to upon successful completion. Although Regulation 27092 did not require obligatory training, candidates participated to the trainings to ensure their success on the exam, which led to a significant increase in the number of people trained in this area and the level of information obtained.

I assume all industry members would appreciate the gaining of the industry because of these trainings and exams in the mean quality of the regulatory support that they could have. Before the examination and certification scheme, number of persons who shall compile the SDSs and labels of the products especially for the export products were insufficient to meet the demand of the industry. Even though the implementation of the scheme brought a burden to the industry initially, today we see the positive results of it in the SDS and labels on the market as well as the SDS and labels of the imported raw materials to be in Turkish with appropriate terminology and language. As per the saying “the pain that doesn’t kill you, empowers you” such new obligations lead to improve the image of the products and position in the global market.

Makale Article

Bu uygulamanın bir benzeri şimdi karşımıza KKDİK Yönetmeliği ile birlikte "Kimyasal Değerleme Uzmanı" adı ile çıkmaktadır. Otoritenin bu anlamda endüstride hedeflediği kapasite ve personel artışı ilk başlarda endüstriyi zorlayacak olsa da ilerleyen dönemde gerek iç piyasada gerekse global pazarda piyasaya sürülecek ürünlerimizin Kimyasal Güvenlik Değerlemesi'nin firmalarımız personeli tarafından yapılabilmesine ve tüketici veya kullanıcıları tarafından güvenilerek kullanılabilmesine imkan sağlayacaktır. Zira bu anlamda Kimyasal Güvenlik Değerlemesini yapacak kapasiteye sahip kişileri yetiştirememiş bir ülke olarak bu değerlemenin başka ülkeler ve uzmanlar tarafından bize dikte ettirilmesine ve ürünlerimize kapıların haksız yere kapatılmasına mahal vermiş olacağımız karşımıza çıkacak bir ihtimaldir.

Yönetmelik hükümleri uyarınca ve konuları Ek 18'de belirtilen başlıklardan oluşan toplam 64 saat eğitim görme şartı bulunan Kimyasal Değerleme Uzmanları daha sonra TÜRKAK tarafından (TS EN) ISO/IEC 17024 standardına göre akredite olmuş kuruluşların sınavlarına girecek ve 70 ve üzeri puan almaları durumunda Kimyasal Değerlendirme Uzmanı Yeterlilik Belgesi almaya hak kazanacaklardır. Bu açıdan bakıldığında gerek bu eğitimler gerekse de sınav ve alınacak belge ile hem endüstrimizin tüm dünyada ülkeler tarafından zincirleme bir etki ile yürürlüğe soktukları kimyasal kontrol mevzuatlarına uyumu anlamında yerli ve milli işgücü ve yeterlilik kapasitesine erişmesi sağlanacak hem de bu alanda endüstri üyelerinde farkındalık ve bilinci artıracaktır.

Yönetmeliğin birçok hükmünün 23 Aralık 2017'de yürürlüğe girmesi ile Bakanlık eğitim verecek kuruluşları ve eğitim programlarını onaylamaya başlayacak bunu takiben de sınav ve belgelendirme kuruluşları önce programlarını Bakanlık onayına sunacak ve bu onay sonrası TÜRKAK'a akreditasyon başvurusu yapacaklardır.

A similar scheme is now put forward with the name of "Chemical Assessment Specialist" under the KKDİK Regulation. Capacity and personnel increase aimed by the Authority in this sense will be challenging for the industry in the beginning, but in near future it will lead us to conduct the Chemical Safety Assessment of our products by these specialists, which are to be marketed both domestically and globally. This is expected to increase the confidence of the consumer or users. Otherwise, as a country that does not have the capacity to conduct Chemical Safety Assessment on its products, we may face the possibility of closing doors to the markets of other countries who dictates their assessment.

In accordance with the provisions of the KKDİK Regulation, specifically Annex 18, Chemical Assessment Specialists who first must attend a total of 64 hours of training are required to sit to the examinations of the institutions that are accredited by TÜRKAK as per the (TS EN) ISO/IEC 17024 standard. They will be eligible to receive a Certificate of Proficiency by passing the exam with a grade of 70 or more. From this point of view, both these trainings, as well as the exam and the certificate to be granted, will ensure that the industry will reach the competence capacity and knowledge which is accessible locally and to comply with the chemical control legislation worldwide.

As many of the provisions of the Regulation came into force on December 23, 2017, the Ministry will start to approve the training institutions and training programs, which will be followed by the examining and certification bodies to submit their programs to the approval of the Ministry and they must apply to TÜRKAK for accreditation after this approval.